

למה לא אמרת...

תרגיל בתקשורת ועבודת צוות

מושיבים את הקבוצה על כסאות במעגל.

מוציאים החוצה שלושה מתנדבים.

בינתיים מסבירים לקבוצה את התרגיל:

המשימה של המתנדבים היא לגרום לכולם לקום מהכיסא ביחד.

המשימה של הקבוצה היא לקום כולם ביחד אך ורק אם המתנדבים יאמרו להם: "שתו מים!" או "צריך לשתות מים!"

כמובן שהמתנדבים לא יודעים מה עליהם לומר/לעשות כדי לגרום לקבוצה לקום.

נשמע פשוט?

ובכן, מה שקורה בדרך כלל הוא שהמתנדבים מנסים להקים את הקבוצה בכל מיני דרכים שונות ומשונות החל מתחנות ובקשות, דרך איומים ומניפולציות וכלה בהפעלת כוח פיזי. אך ללא הועיל. שימו לב שהמשימה היא להקים את כולם ביחד!!! אם רק כמה מהחברים קמים או שהחברים קמים בזה אחר זה ולא כולם ביחד המשימה לא הושלמה.

כיף מנהל המשחק?

בסיבוב הראשון מכניסים מתנדב אחד. ובסיבוב השני מכניסים את שני המתנדבים הנוספים יחד.

מהי הדרך לביצוע המשימה?

פשוט מאוד! כשלא יודעים – שואלים. ולכן הציפייה מהמתנדב היא להפנות לקבוצה את השאלה הפשוטה: "מה עליי לעשות כדי שתקומו?" ואז עונים להם: "עליך לומר לנו משהו" והוא ממשיך לשאול: "מה עליי לומר?" וכן הלאה.

אפשרות נוספת היא לשאול: "למה אתם לא קמים?" ואז התשובה תהיה: "כי לא אמרת לנו משהו..." וכן הלאה.

במידה וכל ניסיונותיו של המתנדב להקים את הקבוצה נכשלים, מכוונים אותו בשאלות כגון: "האם אתה יודע איך לגרום לקבוצה לקום?"... "מה אתה עושה בד"כ כשאתה לא יודע?"... "אז תשאל..."

כעת, מכניסים את שני המתנדבים הנוספים שחיוכו בחוץ ולפני כניסתם מוחאים כפיים למתנדב הראשון ואפילו מוסיפים קריאות עידוד כגון: "כל הכבוד!". המטרה היא לגרום להם לחשוב שהוא הצליח במשימה. מעניין יהיה לראות שגם עובדה זו לא גורמת ברוב המקרים ל"זוג החדש" לפנות אל המתנדב הראשון לעזרה...

מה אומרים מהצד?

הרבה פעמים אנחנו פוחדים לשאול. אנחנו סומכים על עצמנו שנצליח להסתדר ללא עזרה ורואים פנייה לעזרה כחולשה. אבל האמת היא שכאשר אדם מרגיש בטוח בקבוצה ובטוח בעצמו, הוא לא חושש לשאול גם דברים שנראים פשוטים. דווקא שאילת שאלות ובקשת עזרה מעידה על ביטחון. מי שבטוח בעצמו – לא מתבייש לשאול ולהתייעץ.